

7) Nr. 14. Rentebærende Laan til Sæby Kjøbstad til Anlæg af en Havn). Den lille Havn, Sæby tidligere har havt, eksisterer efter den sidste Oversvømmelse ikke. Savnet af en Havn er i høi Grad trykkende; det kan ansees for indrømmet fra alle Sider, at Erhvervelsen af en Havn er et Livsspørgsmaal for Byen. Der vilde derfor neppe kunne siges Noget mod at bevilge Sæby det Laan af 30,000 Rb. til Anlæg af en Havn, som Communen for Tiden ansøger om, dersom der fandtes tilstrækkelig Garanti for, at den virkelig vilde være istand til at opfylde sine Forpligtelser. Det er i den Henseende opløst, at Byen hører blandt de høiest beskattede Communer i Landet (5 Rb. 44 f. pr. Individ), at den har en Gjæld af 33,624 Rb. 80 f., medens dens rentebærende Aktiva ere meget ubetydelige — de ere opgivne til 11,897 Rb. 42 f., men deraf ere 3,065 Rb. 85 f. „Legater“, 3,286 Rb. 83 f. Hospitalets Eiendom — og det viser sig tilmed, at Communen ikke har opfyldt sine tidligere Forpligtelser mod Staten, idet et 56 Aar gammelt Laan paa 4000 Rb., „der først forrentes, naar der er Overflud i Havnekasen,“ hverken forrentes eller afbetales, og idet Renterne af det i 1857 contraherede Laan til Anlæg af en Vestyttelsesmole, stort 20,000 Rb., ikke ere betalte i rette Tid, skjøndt de kun androg 2 Procent aarlig. Om det sidste Punkt maa dog bemærkes, at Grunden skal være en uhyg anfat Ræmmers Forglemmelse og ikke Communens Uformuenhed. Communen har, som det vil sees af Anmærkningerne, tidligere erhvervet Ministeriets Tilladelse til at optage et Laan til Anlæg af en Havn, men det har ikke kunnet skaffe sig Laanet, og bemærker i sin Indberetning herom til Ministeriet vistnok meget rigtig, at der vel neppe er nogen Stad i hele Kongeriget, der har seet sig istand til hos Private at reise et Laan til Havneanlæg. Sæby har da, som sin sidste Udvei, henvendt sig til Ministeriet med Ansøgning om et nyt Laan paa 30,000 Rb., i de ti første Aar at forrente med 2 Procent aarlig, men dernæst med 4 Procent Rente og 2 Procent Amortisation. For disse 30,000 Rb. i Forbindelse med den endnu uanvendte Deel af Laanet af 1857 mener Byen at kunne faae en Havn.

Udvalget maa først fastholde det Princip, at der af rentebærende Laan svares fuld Rente (4 pCt.), og det kan derfor ikke tilraade at bevilge Laanet mod en Forrentning i de ti første Aar af kun 2 pCt. Dernæst har det ikke kunnet undlade at være betænkelig lige overfor dette Forlangende, da det maa antage det for usikkert, om Byen kan fyldestgjøre de Forpligtelser, den paatager sig, saa meget mere som det sees af Alterne, at den staaer i Begreb med at gjøre en Udgift paa 7000 Rb. til en ny Skolebygning. Men Udvalget har dog maattet erkjende, at der er Rimelighed for, at Byens Betalingsmidler ville være ikke ubetydelig netop ved Havneanlægget, og at de 5 Rb. 44 St., der nu svares i Stat for hvert Individ maa betragtes som en større — eller ialtsald en lige saa stor — Byrde for Sæby uden Havn, som de 6 Rb., hvortil Skattebyrden pr. Individ ved Laanet vil være, ville udgjøre for Sæby med Havn. Fleertallet skal derfor tilraade at bevilge Laanet mod en Forrentning af 4 pCt. og en Amortisation af 1 pCt. dog under den Betingelse, at Regjeringen efter en paany anstillet Undersøgelse maatte komme til det Resultat, at Sæby Commune, naar den faaer en Havn, efter Sandsynlighed vil være istand til at udrede Renternes og Amortisationens Beløb. Mindretallet stiller sig fra Fleertallet deri, at det foreslaaer, at Amortisationen først begynder om 5 Aar.

Justitsministeriet vedkommende:

8) Nr. 15) (Til Gjennemførelse af de i Grundlovens §§ 76 og 79 omhandlede Love). Paa en Forespørgsel om dette Punkt har Udvalget modtaget følgende Svar:

„Det vil vistnok være Udvalget bekendt, at det allerede i forrige Finansaar blev overdraget en Commission at bryfte tvende paa Justitsministeriets Foranstaltning forfattede